

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΙΣ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

Συνάδελφοι,

Στη σημερινή μας συνεδρίαση θα εξετάσουμε τη δουλειά μας, όλο το προηγούμενο διάστημα, για το **Ασφαλιστικό**. Επιβάλλεται να βγάλουμε συμπεράσματα από την οργάνωση ενός τέτοιου μεγάλου αγώνα. Δηλαδή, το πόσο καλά και έγκαιρα οργανώσαμε τη δουλειά, τι βοήθεια δώσαμε στα σωματεία, πως αυτά σχεδίασαν και οργάνωσαν τη δουλειά τους, τι καινούργιος κόσμος μπήκε στη δράση, πόσο πειστικοί είμαστε με τα επιχειρήματά μας, πόσους οικονομικούς μετανάστες βάλαμε στη μάχη, τι αποτελέσματα είχαμε στους μεγάλους χώρους δουλειάς από την άποψη της συμμετοχής και της οργάνωσης των εργατών.

Παράλληλα, να χαράξουμε πρόγραμμα αγωνιστικών εκδηλώσεων για τις **Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΣΣΕ)**, την **Κοινωνική Ασφάλιση** και την **Πρωτομαγιά**.

Συνάδελφοι,

Θα προσπαθήσουμε εισηγητικά να δώσουμε ορισμένα πρώτα συμπεράσματα, που θα ενισχυθούν με τις τοποθετήσεις σας και επιπλέον με τη δική μας συμβολή να ολοκληρωθούν με τις εκτιμήσεις των Δ.Σ. των σωματείων μας.

- Επιβεβαιώνεται, για άλλη μια φορά, ότι η επιμονή της δουλειάς μας, η σταθερότητα, ο προσανατολισμός, η πολιτικοποίηση των αγώνων, είναι το λίπασμα, που ενισχύει και προωθεί τη δράση, δίνει καρπούς όχι συγκυριακά, αλλά με μεγαλύτερη μονιμότητα στο κίνημα.
- Ο αγώνας μας για την Κοινωνική Ασφάλιση ήταν πολύμηνος. Οι δυνάμεις μας, μαζί με τους άλλους εργαζόμενους που συσπειρώνονται στο **ΠΑΜΕ**, έδειξαν αντοχή στις δυσκολίες και έδωσαν αυτή τη μάχη σε ικανοποιητικό βαθμό. Συμβάλλαμε κι εμείς, συμμετέχοντας σε όλες τις μορφές αγώνα που αναπτύχθηκαν, να κρατηθεί η μηχανή αναμμένη, να έχει μια μονιμότητα η σύγκρουση με την Κυβέρνηση και την πολιτική του κεφαλαίου.
- Τα αντιασφαλιστικά μέτρα επιβάλλονται από τις ανάγκες εξυπηρέτησης της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου και συνδυάζονται με τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, το εργασιακό καθεστώς που έχει καθιερωθεί και βρίσκεται σε εξέλιξη.
- Το γεγονός ότι υποχρεώθηκε η Κυβέρνηση να μην προωθήσει όλα τα μέτρα που είχε σχεδιάσει, έστω και προσωρινά, δείχνει τη μεγάλη συμβολή του **ΠΑΜΕ** στις κινητοποιήσεις, την οργάνωση των εργαζομένων, στο σταθερό αντιπάλεμα της αντιλαϊκής πολιτικής. Παράλληλα, γίνεται φανερό ότι οι ανάγκες του κεφαλαίου δεν αφήνουν πολλά περιθώρια. Γι' αυτό ανεξάρτητα από το πολιτικό κόστος για την κυβέρνηση προχώρησαν στη ψήφιση του Νόμου και συγχρόνως ετοιμάζονται για νέα επίθεση στις εργασιακές σχέσεις.

Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι αυτός ο αγώνας θα είναι δύσκολος, δεν θα είναι ένας αγώνας που θα περιορίζεται σε μια σύγκρουση με την Κυβέρνηση, αλλά εκ των πραγμάτων αγώνας που πρέπει να οδηγεί σε ακόμα μεγαλύτερη πολιτικοποίηση, σε αλλαγή του συσχετισμού δύναμης, σε αδυναμία και ήττα των δυνάμεων του κεφαλαίου.

Πιστεύουμε, ότι έγκαιρα και με καλή προετοιμασία, η Διοίκηση και τα σωματεία μας, δώσαμε αυτή τη μάχη. Σαν Διοίκηση συνεδριάσαμε, τέλος Σεπτέμβρη, με αποκλειστικό θέμα το Ασφαλιστικό και την ανάπτυξη των αγώνων.

Έγιναν περιφερειακές συσκέψεις που κατά την γνώμη μας βοήθησαν τα στελέχη μας στον προσανατολισμό και το σχεδιασμό της δουλειάς των σωματείων. Μέλη της Διοίκησης παραβρέθηκαν σε συνεδριάσεις Διοικητικών Συμβουλίων, σε Γενικές Συνελεύσεις όπου με την μεταφορά της εμπειρίας και της γνώσης συνέβαλαν στον προσανατολισμό και το σχεδιασμό της δουλειάς όλο αυτό το διάστημα.

Στις Ολομέλειες της Διοίκησης και την Εκτελεστική Γραμματεία το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης ήταν στην πρώτη γραμμή. Εφοδιάσαμε τα σωματεία με προπαγανδιστικά υλικά, εγκυκλίους κλπ.

Έγινε, σίγουρα, καλύτερο άνοιγμα σε μικρούς και μεγάλους χώρους δουλειάς. Τα συνδικάτα έπιασαν επαφές, κυρίως στους μεγάλους χώρους δουλειάς, γεγονός που θα μας βοηθήσει στην οργάνωση των εργατών. *Για παράδειγμα*, στη **Θεσσαλονίκη** δημιουργήθηκε παράρτημα του Συνδικάτου στο Μετρό. Είναι ένα πολύ καλό βήμα γιατί το Συνδικάτο αποκτά μεγαλύτερο κύρος, καλύτερη επικοινωνία με τους εργαζόμενους. Στο **Λιανοκλάδι**, ύστερα από πέντε περιόδους, είμαστε σε καλό δρόμο για τη δημιουργία σωματείου στο έργο.

Στα Γιάννενα, στην απεργιακή συγκέντρωση, κατέβηκαν 60 συνάδελφοι από την Εγνατία. Αξιόλογη ήταν η παρουσία των Σωματείων **Ιωαννίνων**, **Γρεβενών** και της Ομοσπονδίας στην Εγνατία, στον Μαλιακό, στις σήραγγες στο Καλλίδρομο, στο οδικό δίκτυο Πάτρας – Κορίνθου, στις σήραγγες του Αρτεμισίου, στον οδικό άξονα Τρίπολης – Σπάρτης, στο ξενοδοχειακό συγκρότημα του Κωνσταντακόπουλου στη Μεσσηνία (Π.Ο.Τ.Α.).

Όπως επίσης, στο Νομό Αττικής, αξιόλογη ήταν η παρέμβαση του **Συνδικάτου της Αθήνας** στα μεγάλα έργα, Μετρό, Προαστιακό και άλλες κατασκευές.

- Η περιφρούρηση των απεργιών ήταν καλύτερη από τις προηγούμενες φορές. Πήραν μέρος και νέες δυνάμεις, όπου σε συνδυασμό με την δουλειά που έγινε, απέτρεψαν απεργοσπαστικά φαινόμενα.
- Στην Αθήνα έχουμε θετικά αποτελέσματα από τη δημιουργία και δράση Επιτροπών Αγώνα ορισμένων παραρτημάτων με άλλους φορείς.
- Είναι θετικό στοιχείο και αντανakλά την δουλειά στον κλάδο το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των οικοδόμων συμμετείχε στα μπλοκ του **ΠΑΜΕ**.
- Αρνητικό στοιχείο, που πρέπει να απασχολήσει τη Διοίκηση της Ομοσπονδίας και τα συνδικάτα μας, είναι η ελάχιστη συμμετοχή των συναδέλφων μεταναστών στις απεργιακές συγκεντρώσεις. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι η ανάπτυξη του οικοδομικού κινήματος είναι συνδυασμένη με την οργάνωση αυτών των συναδέλφων, τη συμμετοχή τους στη δράση, στα Δ.Σ. των σωματείων και κυρίως με το μπόλιασμα του ταξικού κινήματος.

Συνάδελφοι,

Ορισμένα στοιχεία σχετικά με το πολιτικό πεδίο την περίοδο των αγώνων θα μας βοηθήσουν για πιο ασφαλή συμπεράσματα.

Αυτή η μάχη ήταν σύνθετη, δύσκολη. Απέναντι στο ταξικό κίνημα δεν ήταν απλά ένα νομοσχέδιο, που έφερε η Κυβέρνηση της **ΝΔ**. Απέναντι μας είχαμε και έχουμε τις πολιτικές δυνάμεις του **ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ** που με τον τρόπο τους και την τακτική τους αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους. Αποσπούν την οικονομική από την πολιτική πάλη, προβάλλουν αιτήματα ανώδυνα για το σύστημα στην κατεύθυνση όχι απλά να περάσουν τα μέτρα αλλά να αποδεχτεί η εργατική τάξη ότι η κατάσταση δεν αλλάζει, ότι πρέπει να αποδεχτεί τη μοίρα της και ότι τελικά δεν είναι οι αγώνες, η ταξική σύγκρουση που φέρνει το αποτέλεσμα, το καινούριο, αλλά ο κοινωνικός διάλογος, ο συμβιβασμός, η αποδοχή της υπεροχής του κεφαλαίου.

Η πλειοψηφία της **ΓΣΕΕ**, ως Δούρειος ίππος, ενώ υποτίθεται πως γκρινιάζει για το ασφαλιστικό που έφερε η **ΝΔ**, παράλληλα γίνεται ο καλύτερος υποστηρικτής των ανάλογων αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα και Ρέππα.

Από τα ίδια τα πράγματα φάνηκε για άλλη μία φορά ότι αυτή η πλειοψηφία είναι μακριά από τα συμφέροντα και την αντοχή που έδειξαν οι εργαζόμενοι. Φαίνεται καθαρά, ότι στην ουσία υπονομεύει τους αγώνες των εργαζομένων και οι όποιες αποφάσεις για κινητοποιήσεις στόχο είχαν να περιορίσουν τη ζημιά που τους προκαλεί το ταξικό κίνημα, το **ΠΑΜΕ**, και να ενισχύσουν την αντιπολιτευτική τακτική του **ΠΑΣΟΚ**.

Επίσης, είναι σημαντικό ότι σε μια περίοδο όπου ενισχύονται τα φαινόμενα σήψης, διαφθοράς του συστήματος και το πολιτικό κατεστημένο αναζητά διεξόδους για να τα ξεπεράσει και να τα αντιμετωπίσει, η μάχη που δώσαμε δεν περιορίστηκε σε μια στείρα συνθηματολογία για την Κοινωνική Ασφάλιση. Αντίθετα, σε βάθος και τεκμηριωμένα, αναδείξαμε τις αιτίες συνολικά των προβλημάτων, ποια συμφέροντα υπηρετούν οι αναδιρθρώσεις, το ρόλο των πολιτικών δυνάμεων, την ανάγκη η εργατική τάξη να τις εγκαταλείψει γιατί είναι εχθρικές προς αυτήν. Αυτή η γραμμή του ταξικού εργατικού κινήματος βάζει επιπλέον δυσκολίες στο σύστημα να περάσει αντιλαϊκά μέτρα και να κυβερνά χωρίς πρόβλημα. Αυτή τη δράση εχθρεύονται κυβέρνηση-εργοδότες και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ και διεύρυναν το μέτωπο της επίθεσης στο ταξικό εργατικό κίνημα με τις γνωστές θεωρίες για το κόστος των αγώνων, γιατί τάχα δημιουργούν προβλήματα, φρενάρουν την ανάπτυξη κλπ.

Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι τους ενοχλεί που το ταξικό κίνημα αναδεικνύει καθημερινά μέσα από τη δράση του ότι βασικό στοιχείο προόδου για το λαό είναι η ανάπτυξη του εργατικού λαϊκού κινήματος, η διεκδίκηση αιτημάτων που να συγκρούονται με την κεντρική γραμμή του κεφαλαίου, η ανάδειξη ότι αυτό το σύστημα πολιτικά και ηθικά καθημερινά σαπίζει και δεν μπορεί να δώσει λύσεις στις λαϊκές ανάγκες, αντίθετα τις διογκώνει.

Συνάδελφοι,

Πριν προχωρήσουμε στους κεντρικούς άξονες αυτού του αντιασφαλιστικού νόμου να ξεκαθαρίσουμε τα εξής ζητήματα:

1. Η Κυβέρνηση, το κεφάλαιο δεν έχουν παραιτηθεί από τη συνολική ανατροπή της Κοινωνικής Ασφάλισης. Ήδη συζητάνε ότι τα μέτρα δίνουν «ανάσα ζωής» στο ασφαλιστικό σύστημα για 1,5 – 2 χρόνια.
2. Η πόρτα επανάκρισης των **BAE** είναι ανοικτή, δηλαδή βρίσκονται στην διαδικασία κατάργησής τους. Πρακτικά, σημαίνει αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια.
3. Ο Νόμος θίγει το ίδιο όλους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, ανεξάρτητα από κλάδο, επάγγελμα κλπ.
4. Τα τρία προεκλογικά «**ΔΕΝ**» του Πρωθυπουργού αποδείχτηκαν **τρεις καλοστημένες παγίδες** για τα λαϊκά δικαιώματα, τόσο στην Κοινωνική Ασφάλιση όσο και γενικότερα.

Ο Νόμος ενισχύει την ανταποδοτικότητα του ασφαλιστικού συστήματος δίνοντας ένα ακόμα ισχυρό κτύπημα σε βάρος του κοινωνικού χαρακτήρα της Ασφάλισης και της Υγείας, με την αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης για τις μητέρες, με την αύξηση του πλαφόν για τις μειωμένες συντάξεις, με την αύξηση των ενσήμων για ιατρική-νοσοκομειακή-φαρμακευτική περίθαλψη (από 40 σε 80 ένησημα για τους οικοδόμους, από 50 σε 100 ένησημα γενικά). Αυτό σημαίνει ότι μια σειρά εργαζόμενοι θα αγοράζουν ακριβότερα υπηρεσίες, θα οδηγούνται σε ιδιωτικά ιατρεία και ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες.

Συνάδελφοι,

Έχουν γραφτεί και ειπωθεί αρκετά σχετικά με το αντιασφαλιστικό έκτρωμα της Κυβέρνησης. **Επιγραμματικά, οι κεντρικοί άξονες είναι οι εξής:**

1. Αύξηση του ορίου ηλικίας στα 68 χρόνια με το πρόσχημα της προαιρετικότητας, οδηγώντας τους εργαζόμενους σε δουλειά μέχρι τα βαθιά γηρατειά, με άθλιες εργασιακές σχέσεις, με τον εκβιασμό των άθλιων συντάξεων.
2. Αύξηση του ορίου ηλικίας από τα 58 στα 60 χρόνια για τους εργαζόμενους με 35 χρόνια ασφάλισης.
3. Αύξηση του ορίου ηλικίας από τα 55 στα 57 χρόνια για πλήρη σύνταξη και από τα 53 στα 55 χρόνια για μειωμένη για τους εργαζόμενους που έχουν 10.500 ένησημα εκ των οποίων τα 7.500 είναι Βαρέα-Ανθυγιεινά (**BAE**), ετοιμάζοντας την τελική επίθεση για τον αποχαρακτηρισμό των **BAE** και την κατάργηση του θεσμού.
4. Αύξηση του ορίου ηλικίας και κατάργηση του δικαιώματος της «πρόωρης – μειωμένης» σύνταξης στα 50 χρόνια για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά.
5. Κατάργηση της συνταξιοδότησης, ανεξαρτήτως ηλικίας, με 37 χρόνια ασφάλισης και καθορισμό ορίου ηλικίας τα 58 χρόνια.
6. Διπλασιασμό του αριθμού των ενσήμων (από 50 στα 100) που απαιτούνται για το δικαίωμα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.
7. Ενοποίηση των Ταμείων με σκοπό την κατάργηση και την προς τα κάτω εξίσωση δικαιωμάτων.
8. Μείωση των επικουρικών συντάξεων που δεν θα ξεπερνούν το 20% του συνταξιοδοτικού μισθού.

9. Το «Ταμείο Αλληλεγγύης», που διαφημίζει η Κυβέρνηση, στοχεύει να μεταφέρει τις ευθύνες της, τις ευθύνες των μέχρι τώρα κυβερνήσεων, στους ίδιους τους εργαζόμενους μιας σειράς ασφαλιστικών ταμείων, μέσω του Φ.Π.Α., των αποκρατικοποιήσεων και της παρακράτησης του 10% του «κοινωνικού πόρου».

Συνάδελφοι,

Η επιχειρηματολογία του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης είναι ψεύτικη και αποπροσανατολιστική. Κι αυτό γιατί το ενδιαφέρον τους να διασφαλίσουν τάχα τα δικαιώματα των νέων και τη λειτουργία των Ταμείων καμιά σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα.

Τα προβλήματα των Ταμείων υπήρχαν, υπάρχουν και θα διογκώνονται όσο υπάρχει πολιτική που θα υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Αυτή η πολιτική φταίει για την κατάντια των ασφαλιστικών Ταμείων.

Η δήθεν αγωνία τους για τους νέους είναι ψευδεπίγραφη. Τα εργασιακά δικαιώματα των νέων, με τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, την αυξανόμενη ανεργία, υπονομεύουν και τα δικαιώματα τους και την Κοινωνική Ασφάλιση. Αντικειμενικά, στους νέους ασφαλισμένους επιφυλάσσουν σύνταξη στα 70 και εργασιακές σχέσεις μεσαίωνα.

Είναι κάλπικα και υποκριτικά τα επιχειρήματα τους για τις ενοποιήσεις των Ταμείων. Οι ενοποιήσεις δεν γίνονται για την διεύρυνση των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων, αλλά για την κατάργηση δικαιωμάτων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Είναι λοιπόν φανερό, πως τα δικαιώματα που επικαλούνται σαν άλλοθι για να περάσουν τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις είναι «προπέτασμα καπνού». Άλλωστε, Ο Πρωθυπουργός το είπε καθαρά στη Βουλή. Αναρωτήθηκε: **«Μπορεί η Ελλάδα να αποτελέσει εξαίρεση από τον κανόνα που θέλει τα ασφαλιστικά συστήματα να αλλάζουν και να εκσυγχρονίζονται;»**

Αυτό επιβεβαιώνει και καταμαρτυρεί αυτό που το ταξικό κίνημα λέει μόνιμα και σταθερά: **«Τα μέτρα παίρνονται σε όλες τις χώρες και στόχο έχουν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες του κεφαλαίου».**

ΝΕΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ και τα καθήκοντα του ταξικού εργατικού κινήματος

Συνάδελφοι,

Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να δει την εξέλιξη αυτή μοιρολατρικά. Κανείς να μην πει: *«Και τι κάναμε; Χάσαμε τα μεροκάματα και τα μέτρα πέρασαν».*

Έχει αξία να καταγραφεί σαν μια μάχη της εργατικής τάξης που διεκδίκησε δικαιώματα και σε ένα βαθμό εμπόδισε τα χειρότερα. Να καταγραφεί ως ένας αγώνας του ταξικού κινήματος, μια σοβαρή επένδυση για τους επόμενους αγώνες.

Επίσης, έχει αξία να συνειδητοποιηθεί ότι η ταξική σύγκρουση δεν αρχίζει και τελειώνει σε μια μάχη, αλλά σε συνεχόμενες μεγάλες ή μικρές μάχες με την τάξη των καπιταλιστών.

Η πάλη της εργατικής τάξης θα γίνεται αποτελεσματική, όσο θα οξύνει την αντιπαράθεσή της απέναντι στη πολιτική του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων που το υπηρετούν, που προωθούν όλο και πιο αντιδραστικά μέτρα, όσο θα αποκτά όλο και πιο ταξικά χαρακτηριστικά, θα τους δυσκολεύει να παίρνουν αντιλαϊκά μέτρα, θα βάζει όλο και πιο έντονα το ζήτημα της εξουσίας. Αυτό το κεφάλαιο το καταλαβαίνει και τους ανησυχεί. Φάνηκε καθαρά από το αντιδραστικό οπλοστάσιο που χρησιμοποίησαν για να αντιμετωπίσουν και να σπιλώσουν τους αγώνες των εργαζομένων, τόσο στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα, όσο και τον Ιδιωτικό. Χαρακτηριστικά λέγανε:

Είναι δικαίωμα η απεργία, αλλά είναι δικαίωμα και η δουλειά. Δηλαδή, η εξασφάλιση απεργοσπαστικού μηχανισμού με το βούρδουλα.

Είναι δικαίωμα η απεργία, αλλά είναι δικαίωμα να απολαμβάνει ο πολίτης το κοινωνικό αγαθό π.χ. της ΔΕΗ. Από πού ως που όμως μπορεί να είναι κοινωνικό αγαθό το ρεύμα που ο λαός το πληρώνει πανάκριβα;

Είναι δικαίωμα η απεργία στους ΟΤΑ, αλλά τρομοκράτησαν τον κόσμο ότι η χολέρα περπατάει στους δρόμους και θα μας καταπιεί όλους.

Δηλαδή, τα ΜΜΕ και τα διάφορα παπαγαλάκια που συνδιαλέγονται με τους μεγαλοδημοσιογράφους, με εντολή κυβέρνησης και εργοδοτών, προσπάθησαν να βάλουν σε εφαρμογή τον **κοινωνικό αυτοματισμό**. Να βάλουν τον ένα κλάδο απέναντι στον άλλο.

Η δημοκρατία τους, η αντοχή και ανοχή τους, απέναντι στους αγώνες φθάνει έως εκεί που θίγονται τα συμφέροντά τους, η εξουσία τους.

Όσο το εργατικό κίνημα θα αναδεικνύει την ανάγκη της αλλαγής του πολιτικού σκηνικού, όσο θα ωριμάζουν οι συνθήκες της ανατροπής του, τόσο πιο επικίνδυνο θα γίνεται το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι.

Συνάδελφοι,

Το Ασφαλιστικό δεν έκλεισε. Αντίθετα προστέθηκαν νέες αντιδραστικές αλλαγές σε βάρος της εργατικής τάξης. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η πάλη με το σύνολο των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα – Ρέππα – Πετραλιά συνεχίζεται στη γραμμή που έχουμε χαράξει ως Ομοσπονδία, ως ταξικό εργατικό κίνημα.

Συνάδελφοι,

Έχουμε συζητήσει δύο φορές για τις **ΣΣΕ** που υπογράφουμε ως Ομοσπονδία, για την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση (**ΕΓΣΣΕ**) και το ρόλο της πλειοψηφίας της **ΓΣΕΕ**, την εμπειρία που έχουμε αποκτήσει όλα αυτά τα χρόνια από τον τρόπο που η **ΓΣΕΕ** υπονομεύει τους αγώνες της εργατικής τάξης, τις εξευτελιστικές αυξήσεις που υπογράφει στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Η **ΓΣΕΕ** ήδη στη συνάντηση με τους εργοδότες, την Τετάρτη 26 Μάρτη, έκλεισε την **ΕΓΣΣΕ** για το **2008**: Αύξηση **3,45%** από **1/1/2008**, **3%** από **1/9/2008** και **5,5%** από **1/5/2009**.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Η ξεφτίλα της αύξησης των 77 λεπτών του ευρώ για το 2006 γίνεται 1 ευρώ για το 2008! Τόσο αντέχει «η οικονομία των εργοδοτών», τόσο αποτιμά η πλειοψηφία της **ΓΣΕΕ** τις ανάγκες των εργαζομένων.

Σε μια περίοδο, όπου τα κέρδη των βιομηχάνων αυξάνονται με πρωτόγνωρους ρυθμούς, οι άνθρωποι τους στη **ΓΣΕΕ** ξεπουλούν ψυχρά τους εργαζομένους στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, της ανάπτυξης της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Επιβεβαιώνεται, για άλλη μια φορά, ότι αυτή η πλειοψηφία είναι επικίνδυνη για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, είναι οι άνθρωποι της εργοδοσίας, του **ΣΕΒ**, στα όργανα του εργατικού κινήματος. Μπαίνει επιτακτικά το καθήκον της αλλαγής του συσχετισμού υπέρ των ταξικών δυνάμεων, της καταδίκης του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Καταγγείλαμε αυτή την εξέλιξη στην υπογραφή της **ΕΓΣΣΕ** από την πλειοψηφία της **ΓΣΕΕ** και καλέσαμε τους οικοδόμους σε ετοιμότητα για νέους αγώνες.

Με την έννοια αυτή, εμείς σαν Ομοσπονδία, προχωράμε στη διαδικασία συζήτησης των **ΣΣΕ** του κλάδου. Έχουμε κάνει ήδη δυο συναντήσεις.

Στη χθεσινή συνάντηση, οι εργοδότες οχυρωμένοι πίσω από την εξευτελιστική αύξηση που υπέγραψε η πλειοψηφία της **ΓΣΕΕ** και την αποδοχή της απαίτησης των εργοδοτών οι κλαδικές Συμβάσεις να κινηθούν στο ίδιο επίπεδο, υποβαθμίζοντας τη διμερή διαπραγμάτευση, δεν παρουσιάστηκαν οι ίδιοι, αλλά έστειλαν τους υπαλλήλους των εργοδοτικών οργανώσεών τους.

Τους κάναμε γνωστό, ότι εμείς δεν αναγνωρίζουμε την πλειοψηφία της **ΓΣΕΕ**, ούτε τη Σύμβαση που υπέγραψαν και διεκδικούμε υπογραφή κλαδικής **ΣΣΕ** με βάση το πλαίσιο που τους έχουμε γνωστοποιήσει.

Με βάση και τη συζήτηση που είχαμε ανοίξει στη Διοίκηση προχωράμε σε ενημέρωση του κλάδου, με Γενικές Συνελεύσεις, Συσκέψεις, Περιοδείες στους χώρους δουλειάς για την **ΣΣΕ**, τις εξελίξεις στο Ασφαλιστικό, τις εμπειρίες από τους αγώνες που πραγματοποιήθηκαν και την ανάπτυξη νέων αγωνιστικών κινητοποιήσεων.

Σαν Ομοσπονδία, σήμερα, αποφασίζουμε **24ωρη Πανελλαδική Απεργία, στις 16 Απρίλη.**

Καλούμε, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Συνδικάτα, σε συντονισμό της δράσης μας με αιχμή τις **ΣΣΕ - Ασφαλιστικό**. Πιστεύουμε απόλυτα, ότι η δουλειά που αναπτύξαμε όλο το προηγούμενο διάστημα στον κλάδο, αλλά και γενικά το ταξικό κίνημα μπορεί να συμβάλλει αποτελεσματικά στην παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα με πλαίσιο πάλης:

- **Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ (νόμοι Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά).**
- **Αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων.**
- **Πλήρη, σταθερή εργασία για όλους. 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο.**
- **Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ, κατώτερο μεροκάματο 56 ευρώ γενικά, για τους οικοδόμους 70 ευρώ.**
- **Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ. Σύνταξη στο 80% του τελευταίου μισθού. Κατάργηση της φορολογίας στα είδη πλατιάς κατανάλωσης**

και στα καύσιμα. Αφορολόγητο όριο 30.000 ευρώ για τη λαϊκή οικογένεια.

- Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση για όλους. Άμεση καταβολή των οφειλών της εργοδοσίας και του κράτους στα Ταμεία.
- Αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν Υγεία – Πρόνοια – Παιδεία. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- Σύνταξη στα 55 χρόνια για τις γυναίκες και στα 60 για τους άντρες. Πέντε χρόνια λιγότερο για τα Βαρέα & ανθυγιεινά Επαγγέλματα (ΒΑΕ). Ουσιαστικά μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας. Προστασία της μητρότητας.
- Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας.
- Συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια εργασίας.
- ΟΧΙ στην απελευθέρωση της Ενέργειας, των Τηλεπικοινωνιών κ.ά. ΟΧΙ στις ιδιωτικοποιήσεις.
- Νομιμοποίηση των μεταναστών, ισοτιμία δικαιωμάτων, δικαίωμα μεταφοράς ασφαλιστικών δικαιωμάτων στη χώρα προέλευσης.

Συνάδελφοι,

Πρώτος σταθμός, μετά την απεργία της 16^{ης} Απρίλη, είναι η **απεργία της 1^{ης} Μάη**. Δεν χωράει αμφιβολία, ότι για την επιτυχία της κορυφαίας αυτής μέρας για την εργατική τάξη οι δυνάμεις του κλάδου, αλλά και γενικά του ταξικού κινήματος, πρέπει να στρατευθούν από τώρα.

Να ξετυλίξουμε όλες μας τις δυνάμεις, να μην αφήσουμε οικοδόμο χωρίς ενημέρωση, να έρθουμε σε επαφή με όλο αυτό τον κόσμο που συναντήσαμε την προηγούμενη περίοδο. Τα σωματεία να σχεδιάσουν τη δουλειά τους, συνδυασμένα και με την προπαγάνδα για την απεργία στις 16 Απρίλη.

Η Ομοσπονδία έγκαιρα θα εφοδιάσει με προπαγανδιστικά υλικά τα Σωματεία. Επίσης, μέλη της Διοίκησης θα βοηθήσουν σε περιοδείες, Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις και όπου τα Σωματεία κρίνουν αναγκαίο.